

Δ Επίθετα σε -ής, -ιά, -ί

Ένας **σταχτής** σκύλος μπήκε στην αυλή μας.

Το πόδι **του σταχτή** σκύλου είναι πληγωμένο.

Κάποιος έχασε **τον σταχτή** σκύλο του.

Οι σταχτιοί σκύλοι δεν είναι σπάνιοι.

Το χρώμα **των σταχτιών** σκύλων τούς ξεχωρίζει.

Οι φίλοι μου θέλουν κι αυτοί να έχουν **σταχτιούς** σκύλους.

Ενικός αριθμός			
Ον.	ο σταχτής	η σταχτιά	το σταχτί
Γεν.	του σταχτή / του σταχτιού	της σταχτιάς	του σταχτιού
Αιτ.	τον σταχτή	τη σταχτιά	το σταχτί
Κλ.	– σταχτή	– σταχτιά	– σταχτί
Πληθυντικός αριθμός			
Ον.	οι σταχτιοί	οι σταχτιές	τα σταχτιά
Γεν.	των σταχτιών	των σταχτιών	των σταχτιών
Αιτ.	τους σταχτιούς	τις σταχτιές	τα σταχτιά
Κλ.	– σταχτιοί	– σταχτιές	– σταχτιά

Έτσι κλίνονται τα: βουσσινής, θαλασσής, καφετής, κεραμιδής, τριανταφυλλής, χρυσαφής κ.ά.

Μερικά επίθετα σε **-ης** σχηματίζουν και άκλιτο τύπο σε **-ί**:
π.χ. η πορτοκαλί φούστα, ο βουσσινί τοίχος